

пазите това съвършенство. Благодарете, че не можете да го запазите за винаги! Защо? Ако вие можете да запазите туй състояние за винаги, не знаейки какво би станало съ васъ. Да мислимъ човѣка за съвършенъ и да не може да покаже това свое съвършенство, това е едно вътрѣшно тежение на човѣшкия духъ. Подъ съвършенство азъ разбирамъ просторъ, широта най-голѣматa възможность, въ която човѣкъ може да се прояви. Когато човѣкъ казва, че иска и може да се прояви, азъ считамъ това като най-добра страна на живота. И наистина, само съвършения човѣкъ може да прояви Любовьта; само съвършениятъ човѣкъ може да прояви мъдростъта; само съвършения човѣкъ може да прояви Истината; само съвършения човѣкъ може да прояви Правдата; само съвършения човѣкъ може да прояви Добродетельта.

Разбирайте съвършения човѣкъ въ този смисълъ, въ какъвто азъ го употребявамъ. Всички вие може да се проявите като съвършени, нищо не ви прѣчи. Никой отъ васъ не може да се оправдае, че има нѣщо въ живота, което му пречи, което го спира. Какво ви спира? — Нищо. Че не можете да направите това или онова, туй е една фикция, това е едно самозаблуждение. Ако азъ не мога да дигна 1,000 килограма на гърба си, това не показва моята слабостъ. Тѣзи 1,000 килограма азъ мога да ги дигна, но какъ? — Въ продължение на извѣстно врѣме. По този начинъ азъ ще мога да дигна не само 1,000 килограма, но и 10,000 килограма!, както и 100,000 килограма, па и милиони килограми. У човѣка, обаче има едно щастливие, и той казва: чакай да видя